

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2023/2175**2025/EØS/7/63**

av 7. juli 2023

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som nærmere spesifiserer kravene om tilbakeholdelse av risiko for initiativtakere, organisatorer, opprinnelige långivere og forvaltere(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 6 nr. 7 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å sikre at investorer og tilsynsmyndigheter forstår hvordan en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse tilsvarer en av tilbakeholdelsesmetodene fastsatt i artikkel 6 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2402, bør bruken av en slik form for tilbakeholdelse og nærmere opplysninger om denne angis i det endelige tilbudsdokumentet, prospektet, transaksjonssammendraget eller oversikten over verdipapiriseringens hovedtrekk.
- 2) Artikkel 6 nr. 3 bokstav a)–e) i forordning (EU) 2017/2402 angir ulike metoder for å oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko fastsatt i artikkel 6 nr. 1 i den nevnte forordningen. For å harmonisere anvendelsen av kravet om tilbakeholdelse av risiko og oppnå en tilsvarende tilbakeholdelse av en vesentlig netto økonomisk interesse i en verdipapirisering er det nødvendig å spesifisere disse metodene nærmere, herunder oppfyllelse ved hjelp av en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse. I et ABCP-program vil en likviditetsfasilitet som dekker 100 % av kredittrisikoen for hver av de verdipapiriserte eksponeringene, eller som utgjør en førstetapsposisjon i forhold til verdipapiriseringen, tilsvare det å tilbakeholde en netto økonomisk interesse i verdipapiriseringen. Slike ABCP-programmer bør derfor anses å oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko i samsvar med artikkel 6 nr. 3 bokstav a) og d) i forordning (EU) 2017/2402.
- 3) Den syntetiske overskytende marginen er definert i artikkel 2 punkt 29 i forordning (EU) 2017/2402 som et beløp som initiativtakeren etter avtale har avsatt for å dekke tap. Den syntetiske overskytende marginen medfører derfor en eksponeringsverdi som bør tas i betraktning ved målingen av den vesentlige netto økonomiske interessen ved inngåelsen. Den syntetiske overskytende marginen bør derfor anerkjennes som en mulig form for overholdelse av kravet om tilbakeholdelse av risiko fra initiativtakeren av en syntetisk verdipapirisering, dersom den syntetiske overskytende marginen oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402, og dersom den syntetiske overskytende marginen er underlagt et kapitalkrav i samsvar med gjeldende tilsynsmessige regulering.
- 4) Syntetiske overskytende marginer kan avsettes på to forskjellige måter. Den ene måten er ved å gi kredittforbedring til den høyest prioriterte transjen eller mesanintransjen. Den andre måten er ved å gi kredittforbedring til alle transjer, herunder førstetapstransjen. Dersom den syntetiske overskytende marginen bare gir kredittforbedring til de høyest prioriterte transjene eller mesanintransjene, kan den ikke behandles som en førstetapstransje. Den tilbakeholdende enheten bør derfor tilbakeholde minst et minstebeløp i alle transjer for å overholde artikkel 6 nr. 3 bokstav a) i forordning (EU) 2017/2402. Dersom den syntetiske overskytende marginen gir kredittforbedring til alle transjer, bør den syntetiske overskytende marginen tilsvare en førstetapstransje av den syntetiske verdipapiriseringen og dermed anses å være i samsvar med artikkel 6 nr. 3 bokstav d) i forordning (EU) 2017/2402.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L, 2023/2175, 18.10.2023, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 146/2024 av 12. juni 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 72 av 3.10.2024, s. 50.

(1) EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35.

- 5) Det er nødvendig å spesifisere den økonomiske interessen som skal tilbakeholdes når de underliggende eksponeringene i en verdipapirisering omfatter utnyttede og utnyttede kredittfasiliteter. Ettersom kredittrisikoen bestemmes på grunnlag av de utnyttede beløpene, bør netto økonomisk interesse måles utelukkende basert på disse beløpene.
- 6) For å sikre løpende oppfyllelse av tilbakeholdelseskravet når netto økonomisk interesse tilbakeholdes av det konsoliderte konsernet og den tilbakeholdende enheten som tilhører konsernet, ikke lenger omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag, er det nødvendig å fastsette at en eller flere av de enhetene som fortsatt omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag, bør påta seg en eksponering mot verdipapiriseringen.
- 7) Artikkel 6 nr. 1 første ledd i forordning (EU) 2017/2402 forbyr salg eller sikring av den tilbakeholdte økonomiske interessen, ettersom dette ville fjerne den tilbakeholdende enhetens eksponering mot kredittrisikoen ved de tilbakeholdte verdipapiriseringsposisjonene eller -eksponeringene. Sikring bør derfor tillates bare dersom den sikrer den tilbakeholdende enheten mot andre risikoer enn kredittrisikoen ved de tilbakeholdte verdipapiriseringsposisjonene eller -eksponeringene. Sikring bør imidlertid også tillates dersom den foretas før verdipapiriseringen som et legitimt og forsiktig element i kredittgivningen eller risikostyringen, og ikke skaper en differensiering til fordel for den tilbakeholdende enheten mellom kredittrisikoen ved de tilbakeholdte verdipapiriseringsposisjonene eller -eksponeringene og verdipapiriseringsposisjonene eller -eksponeringene som overføres til investorene. I verdipapiriseringer der den tilbakeholdende enheten forplikter seg til å tilbakeholde mer enn minste vesentlige netto økonomiske interesse på 5 %, bør sikring heller ikke forbys for tilbakeholdt interesse ut over denne prosentdelen, forutsatt at disse omstendighetene er angitt i det endelige tilbudsdokumentet, prospektet, transaksjonssammendraget eller oversikten over verdipapiriseringens hovedtrekk.
- 8) For å sikre løpende tilbakeholdelse av den vesentlige netto økonomiske interessen bør tilbakeholdende enheter sørge for at det ikke finnes noen innebygd mekanisme i verdipapiriseringsstrukturen som gjør at den tilbakeholdte vesentlige netto økonomiske interessen målt ved inngåelsen avtar raskere enn den overførte interessen. Av samme grunn bør den tilbakeholdte vesentlige netto økonomiske interessen ikke prioriteres når det gjelder kontantstrømmer, ved at det gjennom fortrinnsrett gis anledning til tilbakebetaling eller nedskrivning på en måte som ville redusere den tilbakeholdte vesentlige netto økonomiske interessen til under 5 % av den løpende pålydende verdien av transjone som er solgt eller overført til investorene, eller av de verdipapiriserte eksponeringene, eller til under nettoverdien på 5 % når det gjelder misligholdte eksponeringer i tradisjonelle verdipapiriseringer av slike eksponeringer. Kreditforbedringen som gis til investoren som påtar seg eksponering mot en verdipapiriseringsposisjon, bør dessuten ikke avta uforholdsmessig i forhold til tilbakebetalingstakten for de underliggende eksponeringene. Dette kravet bør ikke være til hinder for at den tilbakeholdende enheten får prioritert godtgjøring for tjenester som ytes til verdipapiriseringens spesialforetak, forutsatt at godtgjøringens beløp fastsettes på ordinære markedsvilkår, og at strukturen i en slik godtgjøring ikke undergraver tilbakeholdelseskravet.
- 9) Dersom hovedskyldnerens interesser sammenfaller med investorens interesser, herunder i en situasjon der verdipapiriseringen utelukkende omfatter egenutstedte obligasjoner med fortrinnsrett eller andre egenutstedte gjeldsinstrumenter, bør enheten som verdipapiriserte disse instrumentene, ikke være forpliktet til å treffe ytterligere tiltak for å oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko.
- 10) Artikkel 8 i forordning (EU) 2017/2402 fastsetter visse unntak fra forbudet mot reverdipapirisering. Ettersom tilbakeholdelseskravene får anvendelse på de to nivåene av transaksjoner som inngår i en reverdipapirisering, er det nødvendig å spesifisere hvordan disse transaksjonene skal oppfylle tilbakeholdelseskravet. Som hovedregel bør de første verdipapiriseringene av eksponeringer og transaksjonens andre «ompakkede» nivå behandles hver for seg for å oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko. Det bør derfor være en forpliktelse til å tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse på hvert av disse nivåene. Det samme bør gjelde for transaksjoner med mer enn én underliggende verdipapirisering, for eksempel andre ABCP-programmer enn de som er nevnt i artikkel 8 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2402. Det er imidlertid mulig at verdipapiriseringens initiativtaker, som fungerer som tilbakeholdende enhet, verdipapiriserte posisjoner som den har tilbakeholdt ut over minstekravet til tilbakeholdelse på første nivå i en verdipapirisering. I så fall bør initiativtakeren ikke være forpliktet til å tilbakeholde en tilleggsinteresse på reverdipapiriseringens nivå, forutsatt at ingen andre eksponeringer eller posisjoner legges til reverdipapiriseringens underliggende gruppe. I slike tilfeller bør reverdipapiriseringen bare anses som den andre delen av den samme transaksjonen, noe som ikke i vesentlig grad vil endre verdipapiriseringens økonomiske grunnlag. Den opprinnelige tilbakeholdelsen på verdipapiriseringens nivå bør derfor være tilstrekkelig til å oppfylle formålet med kravet om tilbakeholdelse av risiko. Til slutt bør en ny transjeoppdeling foretatt av verdipapiriseringens initiativtaker i en verdipapiriseringsposisjon til sammenhengende transjer ikke anses som en reverdipapirisering med henblikk på tilbakeholdelseskravet.

- 11) Kravene til valg av eiendeler fastsatt i artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402 er en integrert del av rammen for tilbakeholdelse av risiko. Dersom initiativtakerne kunne håndplukke eiendeler for å verdipapirisere porteføljer med lavere kredittkvalitet, og særlig uten investorenes eller potensielle investorers kjennskap, ville formålet med og effektiviteten av tilbakeholdelse av risiko for å samkjøre initiativtakeres og investorers interesser bli alvorlig undergravet. I et slikt scenario kunne initiativtakeren bruke verdipapiriseringen til å kvitte seg med risikofylte eiendeler, mens investorene ville bli forledet til å tro at ettersom initiativtakeren tilbakeholder en del av risikoen, er det bevis for en passende avveining av interesser. For å unngå et slikt scenario og for å sørge for rettslig forutsigbarhet og sikkerhet er det nødvendig å fastsette kriterier som initiativtakere kan basere seg på for å sikre overholdelse av artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402. I tillegg bør det fastsettes kriterier for fastsettelse av «sammenlignbare eiendeler». Verdipapiriseringer der sammenligningen nevnt i artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402 ikke er mulig fordi alle de sammenlignbare eiendelene ble overført til spesialforetaket for verdipapirisering, bør anses å oppfylle kravene i det nevnte nummeret, forutsatt at det faktisk at en slik sammenligning ikke er mulig, angis i det endelige tilbuds-dokumentet, prospektet, transaksjonssammendraget eller oversikten over verdipapiriseringens hovedtrekk.
- 12) Dersom insolvensbehandling er blitt innledet av den tilbakeholdende enheten, eller dersom den tilbakeholdende enheten ikke kan fortsette som tilbakeholdende enhet av årsaker som ligger utenfor dens kontroll eller aksjeeiernes kontroll, bør det være mulig at den resterende tilbakeholdte vesentlige netto økonomiske interessen blir tilbakeholdt av en annen juridisk enhet som overholder artikkel 6 i forordning (EU) 2017/2402, slik at det fortsatt skjer en avveining av interesser.
- 13) I henhold til artikkel 6 nr. 1 fjerde ledd i forordning (EU) 2017/2402 kan bare forvaltere som kan vise at de har sakkunnskap når det gjelder forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som de verdipapiriserte eksponeringene, fungere som tilbakeholdende enheter i en tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer. Det er derfor hensiktsmessig å fastsette de kriteriene som forvaltere bør oppfylle for å kunne vise at de har den nødvendige sakkunnskapen til å forvalte eksponeringer som tilsvarer de verdipapiriserte eksponeringene.
- 14) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 625/2014⁽²⁾ utfyller bestemmelsene om tilbakeholdelse av risiko fastsatt i artikkel 405 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽³⁾ for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2401⁽⁴⁾ endret forordning (EU) nr. 575/2013 ved at del fem, og dermed artikkel 405, i den nevnte forordningen ble slettet. Kravene om tilbakeholdelse av risiko som ble fastsatt i artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013, er nå fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2017/2402. Delegert forordning (EU) nr. 625/2014 bør derfor oppheves, uten at det berører artikkel 43 nr. 6 i forordning (EU) 2017/2402.
- 15) Denne forordningen bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som er utarbeidet i nært samarbeid med Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet og Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner og framlagt for Kommisjonen av Den europeiske banktilsynsmyndighet.
- 16) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 625/2014 av 13. mars 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 gjennom tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer kravene til investorer, organisatorer, opprinnelige långivere og initiativtakende institusjoner i forbindelse med eksponeringer mot overført kredittrisiko (EUT L 174 av 13.6.2014, s. 16).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2401 av 12. desember 2017 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- a) «syntetisk form for tilbakeholdelse» tilbakeholdelse av en vesentlig netto økonomisk interesse ved å anvende derivater,
- b) «betinget form for tilbakeholdelse» tilbakeholdelse av en vesentlig netto økonomisk interesse ved å anvende kredittstøtte som sikrer umiddelbar håndheving av tilbakeholdelsen, herunder gjennom garantier, remburser eller lignende former for kredittstøtte.

Artikkel 2

Enheter som tilbakeholder en vesentlig netto økonomisk interesse

1. Kravet fastsatt i artikkel 6 nr. 1 første ledd i forordning (EU) 2017/2402, som angir at den tilbakeholdte vesentlige netto økonomiske interessen ikke skal fordeles på ulike typer tilbakeholdende enheter, skal oppfylles av en eller flere av følgende:

- a) En eller flere initiativtakere.
- b) En eller flere organisatorer.
- c) En eller flere opprinnelige långivere.
- d) En eller flere forvaltere i en tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer, forutsatt at de oppfyller kravet om sakkunnskap fastsatt i artikkel 19 i denne forordningen.

2. Dersom flere initiativtakere kan oppfylle tilbakeholdelseskravet, skal hver initiativtaker oppfylle dette kravet på pro rata-grunnlag med henvisning til de verdipapiriserte eksponeringene som den er initiativtaker for.

3. Dersom flere opprinnelige långivere kan oppfylle tilbakeholdelseskravet, skal hver opprinnelig långiver oppfylle dette kravet på pro rata-grunnlag med henvisning til de verdipapiriserte eksponeringene som den er opprinnelig långiver for.

4. Som unntak fra nr. 2 og 3 kan tilbakeholdelseskravet oppfylles fullt ut av én enkelt initiativtaker eller én enkelt opprinnelig långiver, forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har etablert og forvalter programmet for sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-programmet) eller annen verdipapirisering.
- b) Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har opprettet ABCP-programmet eller annen verdipapirisering og har bidratt med over 50 % av de samlede verdipapiriserte eksponeringene målt i pålydende verdi på inngåelsestidspunktet.

5. Dersom flere organisatorer kan oppfylle tilbakeholdelseskravet, skal dette kravet oppfylles av enten

a) organisatoren hvis økonomiske interesse stemmer best overens med investorens interesse, som avtalt av alle involverte organisatorer på grunnlag av objektive kriterier, herunder alle følgende:

- i) transaksjonens avgiftsstruktur,
- ii) organisatorens deltakelse i opprettelsen og forvaltningen av ABCP-programmet eller annen verdipapirisering,
- iii) eksponeringen mot kredittrisikoen ved verdipapiriseringene, eller

b) hver organisator i forhold til det samlede antallet organisatorer.

6. Dersom flere forvaltere kan oppfylle tilbakeholdelseskravet, skal dette kravet oppfylles av enten
- forvalteren med den dominerende økonomiske interessen i en vellykket omstrukturering av eksponeringene i den tradisjonelle verdipapiriseringen av misligholdte eksponeringer, som avtalt av alle involverte forvaltere på grunnlag av objektive kriterier, herunder transaksjonens avgiftsstruktur og forvalterens tilgjengelige ressurser og sakkunnskap til å forvalte eksponeringenes omstrukturingsprosess, eller
  - hver forvalter på pro rata-grunnlag i forhold til de verdipapiriserte eksponeringene som den forvalter, som skal beregnes som summen av nettoverdien av de verdipapiriserte eksponeringene som anses som misligholdte eksponeringer, og av den pålydende verdien av de ikke-misligholdte verdipapiriserte eksponeringene.
7. En enhet skal ikke anses for å være etablert eller drive virksomhet for det formålet alene å verdipapirisere eksponeringer som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 andre ledd i forordning (EU) 2017/2402 dersom alt det følgende gjelder:
- Enheten har en strategi og kapasitet til å oppfylle betalingsforpliktelser som er forenlige med en bredere forretningsmodell, og som innebærer vesentlig støtte fra kapital, eiendeler, avgifter eller andre inntektskilder, gjennom hvilken enheten ikke baserer seg på de eksponeringene som skal verdipapiriseres, på eventuelle interesser som tilbakeholdes eller foreslås tilbakeholdt i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) 2017/2402, eller på tilsvarende inntekter fra slike eksponeringer og interesser, som sin eneste eller dominerende inntektskilde.
  - Medlemmene av ledelsesorganet har den erfaringen som kreves for at enheten skal kunne følge den etablerte forretningsstrategien, samt hensiktsmessige ordninger for foretaksstyring.

Artikkel 3

Oppfyllelse av tilbakeholdelseskravet gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse

1. Oppfyllelsen av tilbakeholdelseskravet på en måte som tilsvarer en av metodene i artikkel 6 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2402, gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse skal oppfylle alle følgende vilkår:
- Det tilbakeholdte beløpet tilsvarer minst det beløpet som kreves i henhold til den metoden som den syntetiske eller betingede formen for tilbakeholdelse svarer til.
  - Den tilbakeholdende enheten har uttrykkelig angitt i det endelige tilbudsdokumentet, prospektet, transaksjonssammendraget eller oversikten over verdipapiriseringens hovedtrekk at den løpende vil tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse i verdipapiriseringen gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse.

Med henblikk på bokstav b) skal den tilbakeholdende enheten i det endelige tilbudsdokumentet, prospektet, transaksjonssammendraget eller oversikten over verdipapiriseringens hovedtrekk angi alle opplysninger om den gjeldende syntetiske eller betingede formen for tilbakeholdelse, herunder den metoden som ble brukt ved fastsettelsen av den vesentlige netto interessen som er tilbakeholdt, og en forklaring på hvilken av metodene i artikkel 6 nr. 3 bokstav a)–c) i forordning (EU) 2017/2402 som tilbakeholdelsen svarer til.

2. Dersom en annen enhet enn en institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, som ikke er et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 13 punkt 1 og 4 i direktiv 2009/138/EF, tilbakeholder en økonomisk interesse gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse, skal denne tilbakeholdte interessen være fullt ut sikret i kontanter og innehas i henhold til ordninger som nevnt i artikkel 16 nr. 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

*Artikkel 4***Tilbakeholdelse tilsvarende minst 5 % av den pålydende verdien for hver av transjene som er solgt eller overført til investorer**

Tilbakeholdelsen nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav a) i forordning (EU) 2017/2402 (vertikal andel) skal oppfylles ved hjelp av en av følgende metoder:

- a) Direkte tilbakeholdelse av minst 5 % av den pålydende verdien for hver av transjene som er solgt eller overført til investorene.
- b) Tilbakeholdelse av en eksponering som eksponerer innehaveren for kredittrisikoen ved hver utstedt transje i en verdipapiriseringstransaksjon på et pro rata-grunnlag på minst 5 % av den samlede pålydende verdien for hver av de utstedte transjene.
- c) Tilbakeholdelse av minst 5 % av den pålydende verdien for hver av de verdipapiriserte eksponeringene, forutsatt at den tilbakeholdte kredittrisikoen har samme prioritet som eller lavere prioritet enn den kredittrisikoen som er verdipapirisert for de samme eksponeringene.
- d) Tilbud om en likviditetsfasilitet innenfor rammen av et ABCP-program, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
  - i) Likviditetsfasiliteten dekker 100 % av den andelen av kredittrisikoen ved de verdipapiriserte eksponeringene i verdipapiriseringstransaksjonen som finansieres av ABCP-programmet.
  - ii) Likviditetsfasiliteten dekker kredittrisikoen så lenge den tilbakeholdende enheten må tilbakeholde den vesentlige netto økonomiske interessen.
  - iii) Likviditetsfasiliteten tilbys av initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren i verdipapiriseringstransaksjonen.
  - iv) Investorene har fått tilgang til opplysninger i den første offentliggjøringen som gjør dem i stand til å kontrollere at punkt i), ii) og iii) er oppfylt.

*Artikkel 5***Tilbakeholdelse av initiativtakerens interesse i en rullerende verdipapirisering eller verdipapirisering av rullerende eksponeringer**

Tilbakeholdelse av initiativtakerens interesse på minst 5 % av den pålydende verdien for hver enkelt av de verdipapiriserte eksponeringene, som nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav b) i forordning (EU) 2017/2402, skal bare anses som oppfylt dersom den tilbakeholdte kredittrisikoen for slike eksponeringer har samme prioritet som eller lavere prioritet enn den kredittrisikoen som er verdipapirisert for de samme eksponeringene.

*Artikkel 6***Tilbakeholdelse av tilfeldig utvalgte eksponeringer tilsvarende minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi**

1. Gruppen av minst 100 potensielt verdipapiriserte eksponeringer som tilbakeholdte ikke-verdipapiriserte og verdipapiriserte eksponeringer skal velges ut tilfeldig fra, som nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav c) i forordning (EU) 2017/2402, skal være tilstrekkelig bredt sammensatt til å unngå en altfor stor konsentrasjon av den tilbakeholdte interessen.
2. Ved utvelgelsen av eksponeringene nevnt i nr. 1 skal tilbakeholdende enheter ta hensyn til kvantitative og kvalitative faktorer som er relevante for typen verdipapiriserte eksponeringer, for å sikre at forskjellen mellom tilbakeholdte ikke-verdipapiriserte og verdipapiriserte eksponeringer er tilfeldig. For dette formålet, og dersom det er relevant, skal tilbakeholdende enheter ta hensyn til følgende faktorer ved valg av eksponeringer:
  - a) Lånets etableringstidspunkt (årgang).

- b) Type verdipapiriserte eksponeringer.
- c) Geografisk beliggenhet.
- d) Inngåelsesdato.
- e) Forfallsdato.
- f) Belåningsgrad.
- g) Type sikkerhetsstillelse.
- h) Industrisektor.
- i) Utestående lånesaldo.
- j) Alle andre faktorer som den tilbakeholdende enheten anser som relevante.

3. Tilbakeholdende enheter skal ikke velge ulike enkelteksponeringer på forskjellige tidspunkter, unntatt når dette kan være nødvendig for å oppfylle tilbakeholdelseskravet i forbindelse med en verdipapirisering der de verdipapiriserte eksponeringene varierer over tid, enten fordi nye eksponeringer føyes til verdipapiriseringen, eller fordi nivået på de enkelte verdipapiriserte eksponeringene endres.

4. Dersom den tilbakeholdende enheten er verdipapiriseringens forvalter, skal utvelgelsen som foretas i samsvar med denne artikkelen, ikke føre til en forringelse av de forvaltningsstandardene som den tilbakeholdende enheten anvender på de overførte eksponeringene i forhold til de tilbakeholdte eksponeringene.

Artikkel 7

Tilbakeholdelse av førstetapstransjen

1. Tilbakeholdelsen av førstetapstransjen nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav d) i forordning (EU) 2017/2402 skal oppfylles ved hjelp av en av følgende metoder:

- a) Innehav av enten balanseførte eller ikke-balanseførte posisjoner.
- b) Innehav av en eksponering ved hjelp av en betinget form for tilbakeholdelse eller en likviditetsfasilitet innenfor rammen av et ABCP-program som oppfyller alle følgende kriterier:
  - i) Eksponeringen dekker minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi.
  - ii) Eksponeringen utgjør en førstetapsposisjon i forhold til verdipapiriseringen.
  - iii) Eksponeringen dekker kredittrisikoen i hele tilbakeholdelsesforpliktelsens varighet.
  - iv) Eksponeringen stilles til rådighet av den tilbakeholdende enheten.
  - v) Investorene har i den første offentliggjøringen fått tilgang til alle opplysninger som er nødvendige for å kontrollere at punkt i)–iv) er oppfylt.
- c) Overpantsetting som definert i artikkel 242 punkt 9 i forordning (EU) nr. 575/2013, dersom denne overpantsettingen fungerer som en «førstetapsposisjon» på minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi.

2. Dersom førstetapstransjen overstiger 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi, kan den tilbakeholdende enheten velge å tilbakeholde bare en pro rata-andel av en slik førstetapstransje, forutsatt at den andelen tilsvarende minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi.

Artikkel 8

Tilbakeholdelse av en førstetapseksponeering på minst 5 % av hver verdipapirisert eksponeering

1. Tilbakeholdelse av en førstetapseksponeering på nivået for hver verdipapirisert eksponeering som nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav e) i forordning (EU) 2017/2402 skal bare anses å være oppfylt dersom den tilbakeholdte kredittrisikoen har lavere prioritet enn den kredittrisikoen som er verdipapirisert for de samme eksponeeringene.

2. Som unntak fra nr. 1 kan tilbakeholdelsen av en førstetapseksposering på nivået for hver verdipapirisert eksponering som nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav e) i forordning (EU) 2017/2402 også oppfylles ved at initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren selger de underliggende eksponeringene til en diskontert verdi, dersom hvert av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Diskonteringsbeløpet er minst 5 % av den pålydende verdien av hver eksponering.
- b) Det diskonterte salgsbeløpet kan bare tilbakebetales til initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren dersom det diskonterte salgsbeløpet ikke absorberes av tap knyttet til kredittrisikoen ved de verdipapiriserte eksponeringene.

Artikkel 9

Anvendelse av tilbakeholdelsesmetodene for tradisjonelle verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer

1. Når det gjelder verdipapirisering av misligholdte eksponeringer som nevnt i artikkel 6 nr. 3a i forordning (EU) 2017/2402, skal enhver henvisning til den pålydende verdien av de verdipapiriserte eksponeringene ved anvendelse av artikkel 4 bokstav a) og artikkel 5–8 i denne forordningen på andelen av misligholdte eksponeringer i gruppen av underliggende eksponeringer i en verdipapirisering, forstås som en henvisning til nettoverdien av de misligholdte eksponeringene.

2. Med hensyn til artikkel 6 i denne forordningen skal nettoverdien av de tilbakeholdte misligholdte eksponeringene beregnes ved å bruke det samme beløpet av den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnaden som ville ha blitt anvendt dersom de tilbakeholdte misligholdte eksponeringene var blitt verdipapirisert.

3. Med hensyn til artikkel 4 bokstav a), artikkel 5 og artikkel 8 i denne forordningen skal nettoverdien av den tilbakeholdte delen av de misligholdte eksponeringene beregnes ved å bruke den samme prosentdelen av den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnaden som gjelder for den delen som ikke tilbakeholdes.

4. Dersom den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnaden som nevnt i artikkel 6 nr. 3a andre ledd i forordning (EU) 2017/2402 er avtalt på nivået for gruppen av underliggende misligholdte eksponeringer eller på undergruppenivå, skal nettoverdien av individuelle verdipapiriserte misligholdte eksponeringer som inngår i gruppen eller undergruppen, alt etter hva som er relevant, beregnes ved å anvende en tilsvarende andel av den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnaden for hver av de misligholdte verdipapiriserte eksponeringene i forhold til deres pålydende verdi eller, dersom det er relevant, deres utestående verdi på inngåelsestidspunktet.

5. Dersom den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnaden inkluderer differansen mellom det pålydende beløpet for en eller flere transjer av en verdipapirisering av misligholdte eksponeringer som er garantert av initiativtakeren for etterfølgende salg, og den prisen til hvilken denne eller disse transjene første gang selges til ikke-tilknyttede tredjeparter som nevnt i artikkel 6 nr. 3a andre ledd i forordning (EU) 2017/2402, skal denne differansen tas i betraktning ved beregningen av nettoverdien av individuelle verdipapiriserte misligholdte eksponeringer ved å anvende en tilsvarende andel av differansen på hver av de misligholdte verdipapiriserte eksponeringene i forhold til deres pålydende verdi.

Artikkel 10

Måling av omfanget av tilbakeholdelsen

1. Ved måling av omfanget av tilbakeholdelsen av netto økonomisk interesse skal følgende kriterier anvendes:
  - a) Inngåelsestidspunktet skal være det tidspunktet da eksponeringene først ble verdipapirisert, som skal være et av følgende:
    - i) Datoen for utstedelsen av verdipapirer.
    - ii) Datoen for undertegning av kredittbeskyttelsesavtalen.
    - iii) Datoen for avtalen om en refunderbar rabatt på anskaffelseskostnaden.

- b) Dersom beregningen av omfanget av tilbakeholdelsen er basert på pålydende verdier, skal eiendelenes anskaffelseskostnad ikke tas i betraktning ved den beregningen.
  - c) Innkrevde finansieringsavgifter og andre gebyrinntekter mottatt fra verdipapiriserte eksponeringer i en tradisjonell verdipapirisering, med fradrag for omkostninger og utgifter (tradisjonell overskytende margin), skal ikke tas i betraktning ved måling av den tilbakeholdende enhetens netto økonomiske interesse.
  - d) Dersom initiativtakeren fungerer som tilbakeholdende enhet for verdipapiriseringen og anvender tilbakeholdelsesmetoden nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav d) i forordning (EU) 2017/2402, og dersom eksponeringsverdien av den syntetiske overskytende marginen, som gir kredittforbedring for alle transjener av den syntetiske verdipapiriseringen og tjener som førstetapsbeskyttelse, er omfattet av kapitalkrav i samsvar med den tilsynsmessige reguleringen som gjelder for initiativtakeren, kan initiativtakeren ta eksponeringsverdien av den syntetiske overskytende marginen i betraktning ved beregningen av den vesentlige netto økonomiske interessen i samsvar med artikkel 7 i denne forordningen ved å behandle eksponeringsverdien av den syntetiske overskytende marginen som tilbakeholdelse av førstetapstransjen, i tillegg til en eventuell faktisk tilbakeholdelse av førstetapstransjen.
  - e) Tilbakeholdelsesmetoden og metoden som brukes til å beregne den netto økonomiske interessen, skal ikke endres i verdipapiriseringens løpetid, med mindre ekstraordinære omstendigheter gjør det nødvendig med en endring, og denne endringen ikke brukes som et middel til å redusere beløpet for den tilbakeholdte interessen.
2. Den tilbakeholdende enheten er ikke forpliktet til løpende å fylle på eller justere sin tilbakeholdte interesse til minst 5 % når tap realiseres på dens tilbakeholdte eksponeringer eller fordeles på dens tilbakeholdte posisjoner.

Artikkel 11

Måling av den vesentlige netto økonomiske interessen som skal tilbakeholdes for eksponeringer i form av utnyttede og utnyttede kredittfasiliteter

Beregningen av netto økonomisk interesse som skal tilbakeholdes for kredittfasiliteter, herunder kredittkort, skal bare baseres på beløp som allerede er trukket, realisert eller mottatt, og skal justeres i samsvar med endringer av disse beløpene.

Artikkel 12

Forbud mot sikring eller salg av den tilbakeholdte interessen

1. Forpliktelsen fastsatt i artikkel 6 nr. 1 første ledd i forordning (EU) 2017/2402 til løpende å tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse i verdipapiriseringen skal anses å være oppfylt bare dersom begge følgende vilkår er oppfylt, idet det tas hensyn til transaksjonens økonomiske substans:
- a) Den tilbakeholdte vesentlige netto økonomiske interessen er ikke omfattet av noen kredittrisikoreduksjon eller sikring av verken de tilbakeholdte verdipapiriseringsposisjonene eller de tilbakeholdte eksponeringene.
  - b) Den tilbakeholdende enheten skal ikke selge, overføre eller på annen måte overdra alle eller deler av rettighetene, fordelene eller forpliktelsene som følger av den tilbakeholdte netto økonomiske interessen.

Som unntak fra bokstav a) kan den tilbakeholdende enheten sikre den netto økonomiske interessen dersom sikringen ikke er mot kredittrisikoen ved enten de tilbakeholdte verdipapiriseringsposisjonene eller de tilbakeholdte eksponeringene.

2. Den tilbakeholdende enheten kan anvende tilbakeholdte eksponeringer eller verdipapiriseringsposisjoner som sikkerhet for sikret finansiering, herunder, dersom det er relevant, finansieringsordninger som innebærer salg, overføring eller annen overdragelse av alle eller deler av rettighetene, fordelene eller forpliktelsene som følger av den tilbakeholdte netto økonomiske interessen, forutsatt at en slik anvendelse som sikkerhet ikke overfører eksponeringen mot kredittrisikoen ved disse tilbakeholdte eksponeringene eller verdipapiriseringsposisjonene til en tredjepart.

3. Nr. 1 bokstav b) får ikke anvendelse i følgende tilfeller:
  - a) Ved den tilbakeholdende enhetens insolvens.
  - b) Dersom den tilbakeholdende enheten, av juridiske årsaker som ligger utenfor dens kontroll og utenfor aksjeeiernes kontroll, ikke er i stand til å fortsette som tilbakeholdende enhet.
  - c) Ved tilbakeholdelse på konsolidert grunnlag som nevnt i artikkel 14.

Artikkel 13

Transaksjoner som ikke omfattes av tilbakeholdelseskravet, som nevnt i artikkel 6 nr. 6 i forordning (EU) 2017/2402

Transaksjonene som ikke omfattes av tilbakeholdelseskravet, som nevnt i artikkel 6 nr. 6 i forordning (EU) 2017/2402, skal omfatte verdipapiriseringsposisjoner i korrelasjonshandelsporteføljen som enten er referanseinstrumenter som nevnt i artikkel 338 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, eller som er berettiget til å inngå i korrelasjonshandelsporteføljen.

Artikkel 14

Tilbakeholdelse på konsolidert grunnlag

Blandede finansielle holdingselskaper som definert i artikkel 2 punkt 15 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF⁽⁷⁾, morinstitusjoner eller finansielle holdingselskaper som er etablert i Unionen og oppfyller kravene i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402 på grunnlag av sin konsoliderte stilling i samsvar med nr. 4 i den nevnte artikkelen, skal, dersom den tilbakeholdende enheten ikke lenger omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag, sikre at en eller flere av de gjenværende enhetene som omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag, oppfyller tilbakeholdelseskravet.

Artikkel 15

Krav med hensyn til fordeling av kontantstrømmer og tap på tilbakeholdt interesse og med hensyn til avgifter som skal betales til den tilbakeholdende enheten

1. Tilbakeholdende enheter skal ikke bruke ordninger eller innebygde mekanismer i verdipapiriseringen som innebærer at den tilbakeholdte interessen på inngåelsestidspunktet avtar raskere enn den overførte interessen. Ved fordelingen av kontantstrømmer skal den tilbakeholdte interessen ikke prioriteres ved at det gjennom fortrinnsrett gis anledning til tilbakebetaling eller nedskrivning forut for den overførte interessen.

Nedskrivning av den tilbakeholdte interessen via fordeling av kontantstrømmer i samsvar med første ledd eller gjennom fordeling av tap som i praksis reduserer tilbakeholdelsesnivået over tid, skal tillates.

2. Ved anvendelse av nr. 1 skal ordninger for eventuelle avgifter, enten faste eller betinget av volumet eller resultatene av de verdipapiriserte eksponeringene eller utviklingen av relevante markedsreferanseverdier, som skal betales til den tilbakeholdende enheten på et prioritert grunnlag for å godtgjøre denne tilbakeholdende enheten for tjenester levert til verdipapiriseringen, bare anses å være i samsvar med kravene til tilbakeholdt interesse fastsatt i det nevnte nummeret dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Størrelsen på avgiftene fastsettes på ordinære markedsvilkår, idet det tas hensyn til sammenlignbare transaksjoner i markedet.
- b) Avgiftene er strukturert som et vederlag for levering av tjenesten og skaper ikke et prioritert krav i verdipapiriseringens kontantstrømmer som i praksis gjør at den tilbakeholdte interessen avtar raskere enn den overførte interessen.

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

Ved anvendelse av bokstav a) skal avgiftsbeløpet, i mangel av sammenlignbare transaksjoner i det relevante markedet, oppfylle kravet om at disse avgiftene fastsettes på ordinære markedsvilkår dersom disse avgiftene fastsettes på grunnlag av avgifter som skal betales ved lignende transaksjoner i andre markeder, eller fastsettes ved bruk av verdsettelsesparametere som tar behørig hensyn til typen verdipapirisering og tjenesten som leveres.

Vilkårene i første ledd bokstav a) og b) skal ikke anses å være oppfylt når avgiftene er garantert eller skal betales på forhånd i en hvilken som helst form, helt eller delvis før tjenesten blir levert etter avslutningen, og den faktiske vesentlige netto økonomiske interessen etter fradrag av avgiftene er lavere enn den minste netto økonomiske interessen som kreves i henhold til tilbakeholdelsesmetoden som er valgt blant metodene fastsatt i artikkel 6 nr. 3 bokstav a)–e) i forordning (EU) 2017/2402.

Artikkel 16

Oppfyllelse av tilbakeholdelseskravet i verdipapiriseringer av egenutstedte gjeldsinstrumenter

Dersom en enhet verdipapiriserer sine egenutstedte gjeldsinstrumenter, herunder obligasjoner med fortrinnsrett som definert i artikkel 3 punkt 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/2162⁽⁸⁾, og verdipapiriseringens underliggende eksponeringer utelukkende består av disse egenutstedte gjeldsinstrumentene, skal tilbakeholdelseskravet i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402 anses å være oppfylt.

Artikkel 17

Tilbakeholdelseskrav i reverdipapiriseringer

1. For reverdipapiriseringer som tillates i henhold til artikkel 8 i forordning (EU) 2017/2402, skal en tilbakeholdende enhet tilbakeholde den vesentlige netto økonomiske interessen i forhold til hvert av de respektive transaksjonsnivåene.
2. Som unntak fra nr. 1 skal initiativtakeren til en reverdipapirisering ikke være forpliktet til å tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse på transaksjonsnivået for reverdipapiriseringen dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Initiativtakeren til reverdipapiriseringen er også initiativtaker og tilbakeholdende enhet for den underliggende verdipapiriseringen.
  - b) Reverdipapiriseringen er sikret med en gruppe av eksponeringer som utelukkende omfatter eksponeringer eller posisjoner som initiativtakeren tilbakeholdt i den underliggende verdipapiriseringen utover minste netto økonomiske interesse påkrevd før tidspunktet for inngåelse av reverdipapiriseringen.
  - c) Det er ikke noe misforhold med hensyn til løpetiden mellom de underliggende verdipapiriseringsposisjonene eller eksponeringene og reverdipapiriseringen.
3. Ved anvendelse av nr. 1 og 2 skal en ny transjeoppdeling av en utstedt transje foretatt av verdipapiriseringens initiativtaker til sammenhengende transjer ikke utgjøre en reverdipapirisering.

Artikkel 18

Eiendeler overført til spesialforetaket for verdipapirisering

1. Ved anvendelse av artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402 skal eiendeler i initiativtakerens balanse som i henhold til dokumentasjonen for verdipapiriseringen oppfyller godkjenningkriteriene, anses å være sammenlignbare med eiendelene som skal overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, dersom begge følgende vilkår er oppfylt på tidspunktet for utvelgelsen av eiendelene:
  - a) Det forventede resultatet for både eiendelene som skal videreføres i balansen, og eiendelene som skal overføres, fastsettes av likeartede faktorer.

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/2162 av 27. november 2019 om utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett og offentlig tilsyn med obligasjoner med fortrinnsrett samt om endring av direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 av 18.12.2019, s. 29).

b) På grunnlag av indikasjoner, herunder tidligere resultater og relevante modeller, kan det med rimelighet forventes at resultatene for eiendelene som skal videreføres i balansen, ikke vil være vesentlig bedre i løpet av tidsperioden nevnt i artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402 enn resultatene for eiendelene som skal overføres.

2. Ved vurderingen av om initiativtakeren har overholdt artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402, skal det tas hensyn til om initiativtakeren har truffet tiltak for å overholde den nevnte artikkelen, og særlig om initiativtakeren har innført interne retningslinjer, framgangsmåter og kontroller for å hindre systematisk eller tilsiktet utvelgelse for verdipapiriseringsformål av eiendeler med lavere gjennomsnittlig kredittkvalitet enn sammenlignbare eiendeler som forblir i balansen.

3. En initiativtaker skal anses å ha oppfylt artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402 dersom det etter verdipapiriseringen ikke er noen eksponeringer tilbake i initiativtakerens balanse som er sammenlignbare med de verdipapiriserte eksponeringene, bortsett fra de eksponeringene som initiativtakeren allerede etter avtale har forpliktet seg til å verdipapirisere, og forutsatt at dette forholdet er tydelig meddelt investorene.

Artikkel 19

Krav til sakkunnskap hos forvaltere av tradisjonelle verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer

1. Når det gjelder tradisjonelle verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer, skal forvaltere anses å ha sakkunnskap med hensyn til å forvalte eksponeringer av tilsvarende art som dem som er verdipapirisert, som nevnt i artikkel 6 nr. 1 fjerde ledd i forordning (EU) 2017/2402, dersom et av følgende vilkår er oppfylt:

a) Medlemmene av forvalterens ledelsesorgan og ansatte i ledende stillinger som ikke er medlemmer av ledelsesorganet, og som har ansvar for å forvalte eksponeringer av tilsvarende art som dem som er verdipapirisert, har tilstrekkelig kunnskap og tilstrekkelige ferdigheter til å forvalte slike eksponeringer.

b) Forvalterens virksomhet, eller dens konsoliderte konsernvirksomhet for regnskapsmessige eller tilsynsmessige formål, har omfattet forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som dem som er verdipapirisert, i minst fem år før datoen for verdipapiriseringen.

c) Alle følgende punkter er overholdt:

i) Minst to av medlemmene av forvalterens ledelsesorgan har minst fem års relevant yrkeserfaring med forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som dem som er verdipapirisert, på personlig nivå.

ii) Ansatte i ledende stillinger som ikke er medlemmer av ledelsesorganet, og som har ansvar for å håndtere forvalterens forvaltning av misligholdte eksponeringer, har minst fem års relevant yrkeserfaring med forvaltning av slike eksponeringer på personlig nivå.

iii) Forvalterens forvaltningsfunksjon understøttes av en reserveforvalter som oppfyller kravene i bokstav b).

2. Forvaltere skal dokumentere og offentliggjøre sin yrkeserfaring tilstrekkelig detaljert for å gjøre det mulig for institusjonelle investorer å overholde sine forpliktelser knyttet til aktsomhetsvurderingen i artikkel 5 i forordning (EU) 2017/2402, samtidig som gjeldende krav om fortrolighet overholdes.

Artikkel 20

Oppheving

Delegert forordning (EU) nr. 625/2014 oppheves, uten at det berører artikkel 43 nr. 6 i forordning (EU) 2017/2402.

*Artikkel 21***Ikrafttredelse**

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 7. juli 2023.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President
